

SOSIAALI- JA TERVEYSVALIOKUNNAN MIETINTÖ 55/2010 vp

Hallituksen esitys laeiksi lastensuojelulain 50 §:n, perhehoitajalain ja omaishoidon tuesta annetun lain muuttamisesta

JOHDANTO

Vireilletulo

Eduskunta on 25 päivänä tammikuuta 2011 lähettänyt sosiaali- ja terveysvaliokuntaan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen laeiksi lastensuojelulain 50 §:n, perhehoitajalain ja omaishoidon tuesta annetun lain muuttamisesta (HE 331/2010 vp).

Asiantuntijat

Valiokunnassa ovat olleet kuultavina

- neuvotteleva virkamies Lotta Silvennoinen, sosiaali- ja terveysministeriö
- kansanedustaja, Perhehoitoliitto ry:n puheenjohtaja Aila Paloniemi
- lapsiasiavaltuutettu Maria Kaisa Aula
- kehittämispäällikkö Mikko Oranen, Terveys- ja hyvinvoinnin laitos
- kehittämispäällikkö Hanna Ahonen, Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto
- sosiaalihuollon ylitarkastaja Marita Turppa, Lounais-Suomen aluehallintovirasto
- lastensuojelun vs. lakimies Rauno Peltola, Espoon kaupunki
- sijaishuollon johtaja Raija Lappalainen, Kotkan kaupunki
- asiakasohjauksen päällikkö Tiia Perämaa, Tampereen kaupunki

- palvelujohtaja Sirpa Kuronen, Turun sosiaali- ja terveystoimi
- toiminnanjohtaja Pirjo Hakkarainen, Perhehoitoliitto ry
- toiminnanjohtaja Seppo Sauro, Lastensuojelun Keskusliitto
- erikoissuunnittelija Erja Pietiläinen, Kehitysvammaliitto ry
- toiminnanjohtaja Merja Salanko-Vuorela, Omaishoitajat ja Läheiset -Liitto ry
- kehittämispäällikkö Mervi Tolonen, Sosiaalialan korkeakoulutettujen ammattijärjestö Talentia ry
- hallituksen puheenjohtaja Kari Kokko, Ammatillisten Perhekotien Liitto APKL ry
- varapuheenjohtaja Terttu Röntynen, Yksityisten Perhekotien ja Lastensuojelulaitosten Yhdistys Luja ry
- puheenjohtaja Tiina Pitko, Uudenmaan Sijaiskotiyhdistys ry
- toiminnanjohtaja Jari Ketola, SOS-Lapsikylä ry
- johtaja, ylilääkäri Markku Nyman, Kainuun Hoivataito Oy
- professori Matti Mikkola, Helsingin yliopisto
- oikeustieteen tohtori Sami Mahkonen.

Lisäksi kirjallisen lausunnon ovat antaneet Suomen Kuntaliitto ja Vanhustyön keskusliitto.

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan täsmennettäväksi lastensuojelulain sijaishuoltopaikan valintaa koskevaa säännöstä siten, että lapsen sijaishuolto järjestettäisiin laitoshuoltona vain, jos lapsen sijaishuoltoa ei voitaisi järjestää lapsen edun mukaisesti riittävien tukitoimien avulla. Muutoksen johdosta perhehoidosta tulisi laitoshuoltoon nähden ensisijainen sijaishuollon muoto.

Lisäksi ehdotetaan muutettavaksi perhehoitajalakiä. Perhehoitajien ennakkovalmennus säädettäisiin pakolliseksi ja perhehoitajille turvataisiin riittävä tuki sijoituksen aikana. Esityksen mukaan jokaista hoidettavaa varten perhehoitajalle nimettäisiin vastuutyöntekijä. Perhehoitajien vähimmäispalkkio nostettaisiin 650 euroon.

Perhehoitajalakiin lisättäisiin myös säännös, jonka mukaan kunta voi järjestää perhehoitajan vapaan tai muun poissaolon ajaksi tarvittavan sijaishoidon tekemällä toimeksiantosopimuksen sellaisen henkilön kanssa, joka täyttää perhehoitajalta vaadittavat edellytykset. Sijaishoitaja tulisi perhehoitajan kotiin hoitamaan perhehoitajan hoidossa olevia henkilöitä, jos perhehoitaja suostuu siihen ja jos järjestely on hoidettavien edun mukaista. Toimeksiantosopimuksessa sovittaisiin sijaishoitajalle maksettavasta palk-

kiosta ja hänelle sijaishoidosta aiheutuvien kulu- jen korvaamisesta sekä sopimuksen voimassaolosta. Sijaishoitajalle kuuluisi samanlainen sosiaaliturva kuin perhehoitajalle.

Omaishoidon tuesta annettuun lakiin lisättäisiin vastaavanlainen säännös kuin perhehoitajalakiin. Säännöksen mukaan myös omaishoitajan vapaan tai muun poissaolon aikainen sijaishuolto voitaisiin järjestää siihen soveltuvan henkilön kanssa tehtävän toimeksiantosopimuksen perusteella, jos omaishoitaja suostuu siihen ja järjestely on omaishoidossa olevan henkilön edun mukainen. Lisäksi olisi otettava huomioon hoidettavan henkilön mielipide. Omaishoitajan sijaisen kanssa tehtävässä toimeksiantosopimuksessa sovittaisiin palkkion ja mahdollisen kulukorvauksen maksamisesta sekä sopimuksen voimassaolosta. Omaishoitajan sijaiselle kuuluisi samanlainen eläke- ja tapaturmavakuutusturva kuin omaishoitajalle.

Lait perhehoitajalain ja omaishoidon tuesta annetun lain muuttamisesta ovat tarkoitetut tulemaan voimaan mahdollisimman pian. Laki lastensuojelulain 50 §:n muuttamisesta on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2012.

VALIOKUNNAN KANNANOTOT

Perustelut

Hallituksen esitys on ensimmäinen osa perhehoitolainsäädännön kokonaisuudistusta, ja se perustuu sosiaali- ja terveystieteiden perhehoidon lainsäädännön kehittämistyöryhmän ehdotuksiin. Esityksen tavoitteena on siirtää lasten sijaishuollon painopistettä laitoshoidosta perhehoitoon sekä lisätä perhehoidon saatavuutta parantamalla perhehoitajien asemaa. Valiokunta pitää tärkeänä, että lasten sijaishuoltoa lainsäädännöllä näin ohjataan selkeästi perhehoitoa suosivaan suuntaan.

Perhehoitolainsäädännön kehittäminen

Valiokunta pitää hyvin tarpeellisina lastensuojelu- ja perhehoitajalakiin nyt esitettyjä muutoksia, joilla kuntia veloitetaan sijaishuollon rakenteen muuttamiseen laitoshuollosta perhehoitoon. Valiokunta kiirehtii samalla perhehoitoa koskevan lainsäädännön kokonaisuudistusta sekä perhehoidon valtakunnallisen toimintaohjelman laatimista. Valtakunnallisilla toimenpiteillä tulisi varmistaa perhehoidon kokonaisvaltainen ja systemaattinen kehittäminen.

Nyt ehdotetut perhehoitajalain muutokset eli perhehoitajan vähimmäispalkkion korotus, pa-

kollinen ennakkovalmennus, vastuuhenkilön nimeäminen perhehoidon tukitoimien järjestämiseen sekä sijaisjärjestelmän kehittäminen, ovat omiaan parantamaan perhehoitajien asemaa sekä perhehoidon laatua. Pakollisella ennakkovalmennuksella varmistetaan, että perhehoitajalla on häneltä edellytettävät valmiudet ja henkilökohtainen sopivuus tehtävään. Valiokunta katsoo, että käytössä olevan Pride-valmennuksen laatu ja tarjonta valtakunnallisesti tulee jatkossakin turvata. Ennakkovalmennuksen lisäksi myös työnohjauksen ja täydennyskoulutuksen järjestäminen on tarpeellista perhehoitajille, kuten muillekin lastensuojelutyössä työskenteleville. Lisäksi sijaisperheen muiden lasten mahdollisesti tarvitsema tuki tulee valiokunnan näkemyksen mukaan riittävästi huomioida.

Perhehoitajien saama tuki lapsen hoidolle ja kasvatukselle on yleisesti koettu puutteelliseksi. Tämä koskee sekä lastensuojelun että kehitysvammahuollon perhehoitoa. Hallituksen esityksellä pyritään nyt vastaamaan tähän tarpeeseen. Ehdotuksen mukaan perhehoitajalle olisi nimettävä jokaista hoidettavaa kohden vastuutyöntekijä perhehoidon aikana tarvittavan tuen järjestämiseksi. Lastensuojelussa vastuutyöntekijänä olisi pääsääntöisesti tarkoitus olla lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä.

Esityksen mukaan perhehoitajan vapaan ja muun tilapäisen poissaolon ajaksi kunta voisi järjestää sijaishoidon perhehoitajan kotona tekemällä toimeksiantosopimuksen perhehoitajaa sijaistavan henkilön kanssa. Vapaan aikainen hoito olisi edelleen mahdollista järjestää myös muulla tavoin. Toimeksiantosopimukseen perustuvan tilapäishoidon järjestämismahdollisuutta ovat asiantuntijakuulemisessa toivoneet myös ammatilliset perhekodit sekä laitokset. Valiokunnan näkemyksen mukaan toimeksiantosopimuksella järjestettävän tilapäishoidon laajentamismahdollisuuksia on tarpeen jatkossa selvittää.

Toimeksiantosopimukseen perustuvan sijaishoitajajärjestelmän ulottaminen myös omaishoitoon tukee omaishoitajien jaksamista. Eräs keskeisimmistä ongelmista omaishoidossa on tilapäishoidon saamisen vaikeus ja toimimat-

tomuus. Valiokunta korostaa, että sijaishoitajajärjestelmän luominen ei poista tarvetta myös muun tilapäishoidon kehittämiseen. Vapaavuorokausien toteuttamiseksi omaishoidossa tulee olla mahdollisuus sijoittaa hoidettava myös tilapäishoitopaikalle tai lyhytaikaiseen laitoshoittoon. Sijaishoito tulee järjestää asiakaslähtöisesti ja joustavasti niin perhehoitajan kuin omaishoitajan vapaan ajaksi.

Perhehoidon lisääminen

Perhehoidon laajentamisen ja perhesijoitusten lisäämisen merkittävin este on ollut pula perhehoitopaikoista ja sijaisperheistä. Tästä syystä laitoshuollossa on paljon lapsia, jotka hyötyisivät ensisijaisesti perhehoidosta. Perhesijoitusten määrän suhteellinen kasvattaminen esityksessä arvioidussa laajuudessa edellyttää selkeää lisäpanostusta perhehoidon tukitoimiin sekä uusien sijaisperheiden rekrytointia ja koulutusta. Kokemukset joissakin kunnissa jo toteutetusta perhehoidon kehittämistyöstä osoittavat, että perhehoitopaikkoja pystytään määrätietoisella työllä merkittävästikin lisäämään.

Valiokunta katsoo, että valtakunnallisia sijaisperheiden rekrytointikampanjoita tulee jatkossakin toteuttaa ja että niitä tulee rahoittaa valtion varoista. Pyrkimyksenä tulee olla perhehoitoon pääsyn turvaaminen tasavertaisesti maan eri osissa. Nykyiset suuret alueelliset erot perhehoidon osuudessa selittyvät ensisijaisesti sillä, kuinka tietoisesti alueella on panostettu perhehoidon kehittämiseen, sekä sillä, minkälaiset toimintaedellytykset perhehoidolle on voitu alueella turvata. Perhehoidon organisoinnissa voitaisiin hyötyä alueellisen organisoinnin mallista, myös nyt esitettyjen uudistusten toimeenpanossa.

Perhehoitajalakiin ehdotetut muutokset osaltaan edesauttavat esityksen tavoitetta perhehoidon osuuden kasvattamisesta lasten sijaishuollossa. Samalla ne antavat nykyistä parempia mahdollisuuksia perhehoidon lisäämiseen aikuisten hoitomuotona. Kehitysvammaisia aikuisia, mielenterveyskuntoutujia ja vanhuksia on pitkäkestoisessa perhehoidossa tällä hetkellä noin 1 600. Vanhusten perhehoidon laajentami-

seksi on parhaillaan käynnissä sosiaali- ja terveysministeriön rahoittama, Kaste-ohjelmaan liittyvä kehittämishanke.

Perhehoidon lainsäädännön kehittämiseen liittyy läheisesti ns. ammatillisten perhekotien aseman määrittely. Osa nykyisin ammatillisena perhekotihoitona toteutettavasta hoidosta vastaa käytännössä laitoshuoltoa, kun taas osa vastaa toiminnallisesti perhehoitoa. Koska ammatillisen perhekodin käsitettä ei ole määritelty laissa, aluehallintovirastot ovat ammatillisten perhekotien lupia myöntäessään noudattaneet toisistaan poikkeavia periaatteita, ja näin osa ammatillisista perhekodeista toimii perhekotiluvalla, osa laitosluvalla. Epäsely sääntely on hämmentävä sekä lapsen sijoituspaikkaa harkitseville kunnille että lastensuojelupalveluja tarjoaville yhteisöille, eikä lainsäädäntö myöskään turvaa palveluntuottajien yhdenmukaista kohtelua. Valiokunta pitää välttämättömänä, että perhehoidon käsitettä lainsäädännössä selkeytetään.

Lasten sijaishuolto

Voimassa olevassa lastensuojelulaissa ei sijaishuollon muotoja ole asetettu etusijajärjestykseen. Lastensuojelun sijaishuollon rakenne on pysynyt hyvin laitosvaltaisena, vaikka perhehoidolla tutkimusten perusteella tiedetään olevan monia etuja laitoshuoltoon verrattuna. Valiokunta pitääkin perusteltuna lastensuojelulain 50 §:ään ehdotettua muutosta, jonka mukaan lapsen sijaishuoltopaikan valinnassa lähtökohtana olisi, että sijaishuolto järjestetään muuna kuin laitoshuoltona.

Laitoshuoltona lasten sijaishuolto voitaisiin ehdotuksen mukaan järjestää ainoastaan silloin, jos sijaishuollon järjestäminen ei riittävien tukitoimien avulla perhehoitona tai muulla tavoin olisi lapsen edun mukaista. Muuna sijoituspaikkana voi olla esimerkiksi sukulaisperhe tai lastensuojelulain 49 §:n mukaisesti tukitoimien avulla oma koti taikka esimerkiksi sairaalan osasto. Valiokunta tähdentää, että lastensuojelulain 32 §:n mukaan ennen lapsen sijoittamista kodin ulkopuolelle on selvitettävä lapsen vanhemman, jonka luona lapsi ei asu, sekä sukulais-

ten tai muiden lapselle läheisten henkilöiden mahdollisuudet ottaa lapsi luokseen asumaan.

Lapsen edun näkökulmasta on tärkeää, että sijaishuoltopaikan valinnalla pyritään vähentämään turvattomuutta ja epävarmuutta, koska pysyvien ihmissuhteiden merkitys on sijaishuoltoon otettavalle lapselle erityisen suuri. Sijoitettavalla lapsella on usein taustallaan epävakaat kasvuolosuhteet, ja sijaishuoltopaikan valinnalla voidaan tukea myös olosuhteiden ja kiintymyssuhteiden pysyvyyttä. Tämän vuoksi riittävät tukitoimet ovat perhesijoituksissa erityisen tärkeitä, koska perhehoidon lisääntyessä perheisiin saattaa tulla aikaisempaa vaikeammin hoidettavia lapsia. Tukitoimien puute voi johtaa lasten uudelleensijoitusten lisääntymiseen.

Valiokunta korostaa, että perhehoidon ensisijaisuudesta huolimatta kunkin lapsen edun ja yksilöllisten tarpeiden tulee kuitenkin jatkossakin olla aina määrävänä tekijänä valittaessa sijaishuoltopaikkaa. Esityksen perusteluissakin on todettu, että vaikka sijaishuolto olisi mahdollista toteuttaa tukitoimien avulla perhehoidossa, ei sijoitusta perhehoitoon kuitenkaan tulisi tehdä, jos kokonaisarvion perusteella huollon toteuttaminen laitoksessa vastaisi paremmin lapsen etua. Valiokunta korostaa, että myös laitoshuoltoon sijoitettavalle lapselle ja hänen perheelleen tulee sijaishuollon aikana turvata heidän tarvitsemansa tukipalvelut.

Valiokunnan näkemyksen mukaan uudistuksen toimeenpanossa on tärkeää välttää vastakkainasettelua laitoshuollon ja perhehoidon välillä. Laitosten toimintaa voidaan perhesijoitusten lisääntyessä uudistaa esimerkiksi arviointi- ja resurssikeskusten suuntaan. Valiokunta katsoo, että sijaishuollon kehittämisessä olisi tärkeää löytää laitosten ja perhehoidon välille yhdessä toimimisen malleja, jolloin laitoksiin kertynyttä asiantuntemusta olisi mahdollista käyttää lapsen tilanteen arviointiin samoin kuin sijaisperheiden tukeen ja koulutukseen. Lisäksi laitoksilla on jatkossakin tärkeä tehtävä erityistä ammatillista osaamista vaativien lasten sijaishuollossa.

Valiokunta toteaa vielä, että perhesijoitusten lisääntyessä ja hoitovastuun siirtyessä yksityis-

koteihin on tarpeellista kiinnittää huomiota käytäntöihin, jotka perustuvat lastensuojelulain 4 §:n tarkoittamiin lastensuojelun keskeisiin periaatteisiin. Lapsen edun, perheen jälleenyhdistämistä koskevan tavoitteen tai lastensuojelulain 54 §:n tarkoittaman lapsen yhteydenpidon turvaamisen vanhempiin, sisaruksiin ja muihin läheisiin tulee koskea yhtäläisesti niin laitokseen kuin perheeseenkin sijoitettuja lapsia. Näihin käytäntöihin on kiinnitettävä erityistä huomiota, jotta lapsen oikeudet toteutuisivat lastensuojelulaissa tarkoitetulla tavalla sijaishuolto paikan valinnasta riippumatta. Valiokunta katsoo, että toiminnan valvonnan järjestämisessä tämä on tärkeä huomioida ja turvata lasten asema ja kuuleminen valvonnan toteuttamisessa.

Sijaishuollon tarpeen vähentäminen

Lasten sijaishuollon tarve on kahden viime vuosikymmenen aikana tasaisesti kasvanut. Valiokunta pitää tässäkin yhteydessä tarpeellisena korostaa lastensuojelun raskaimpien toimien, kuten sijaishuollon, tarpeen ehkäisyä ennakolta. Vaikka lastensuojelulaki edellyttää kunnilta mitavia ennalta ehkäiseviä toimia, ei ehkäisevää työtä kunnissa tällä hetkellä tehdä läheskään tarvittavassa laajuudessa.

Kunnan velvollisuutta järjestää lapsi- ja perhekohtaisen lastensuojelun asiakkaille avohuollon tukitoimia täsmennettiin vuoden 2011 alusta voimaan tulleella lailla. Valiokunta korosti lakiehdotusta käsitellessään, että oikein ajoitetuilla perheen tukipalveluilla voidaan saavuttaa merkittäviä säästöjä myöhempien palvelujen kustannuksissa (StVM 37/2010 vp).

Lastensuojelulain lähtökohta on, että raskaimmatkin lastensuojelutoimet nähdään, mikäli mahdollista, väliaikaisina toimina. Keskiössä on lapsi ja hänen perheensä. Sijaishuoltoa toteu-

tettaessa on lapsen edun mukaisella tavalla otettava huomioon tavoite perheen jälleenyhdistämisestä. Jotta perheen kuntoutuminen voisi toteutua, tulee lapselle ja hänen perheelleen järjestää heidän tarvitsemansa tuki, joka voi olla neuvontaa ja ohjausta, taloudellista tukea tai asumiseen ja muuhun elämiseen liittyvää tukea.

Valiokunta huomauttaa lopuksi, että nyt hyväksyttävä uudistus edellyttää, että kuntien sosiaalitoimessa on resursseja panostaa perhehoitajien tukeen samoin kuin sijoitettavien lasten ja heidän perheidensä tukemiseen. Erityisen tärkeää on, että kunnassa on päteviä sosiaalialityöntekijöitä. Valiokunta on jo aiemmassa mietinnössään kiinnittänyt huomiota siihen, että selvityksen mukaan sosiaalialityöntekijöistä 43 prosenttia vaihtoi työpaikkaa vuonna 2009. Sosiaalialityöntekijöiden puute ja suuri vaihtuvuus vaikeuttavat tarvittavan asiantuntemuksen ja kokemuksen saamista erityisesti vaatimaan lastensuojelutyöhön (StVM 37/2010 vp). Valiokunta ilmaisee jälleen huolensa siitä, että tämä voi osaltaan lisätä huostaanottojen ja muiden korjaavien toimenpiteiden tarpeen kasvamista, mikäli ehkäiseviä toimia ei kyetä toteuttamaan oikea-aikaisesti.

Valiokunta pitää tärkeänä, että nyt hyväksyttävien lakimuutosten vaikutuksia perhehoitoon ja lasten sijaishuoltoon seurataan ja että seurannan perusteella arvioidaan säännösten toimivuutta sekä esityksen tavoitteiden toteutumista.

Päätösehdotus

Edellä esitetyn perusteella sosiaali- ja terveysvaliokunta ehdottaa,

että lakiehdotukset hyväksytään muuttamattomina.

StVM 55/2010 vp — HE 331/2010 vp

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2011

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

pj.	Inkeri Kerola /kesk	Sanna Lauslahti /kok
vpj.	Sirpa Asko-Seljavaara /kok	Päivi Räsänen /kd
jäs.	Outi Alanko-Kahiluoto /vihr	Paula Sihto /kesk
	Maria Guzenina-Richardson /sd	Seppo Särkiniemi /kesk
	Arja Karhuvaara /kok	Satu Taiveaho /sd
	Anneli Kiljunen /sd	Erkki Virtanen /vas
	Marjaana Koskinen /sd	vjäs. Aila Paloniemi /kesk.

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Eila Mäkipää.

VASTALAUSE

Perustelut

Vanhasen II hallituksen hallitusohjelmassa mainittu lainuudistus on tuotu eduskuntaan viime hetkellä ja se on jouduttu siksi käsittelemään kiireellä. Työryhmän työskentelyn ja valmistuneen raportin mukainen lanka oli koota kaikki lastensuojelun, vammaisten ja ikäihmisten perhehoitoa koskeva lainsäädäntö yhteen perhehoitolaikiin. Hallituksen kiireellä eduskunnalle annettua lainsäädännön osauudistuksessa on tuosta periaatteesta luovuttu.

Tukitoimet kuuluvat niin laitoshoitoon kuin muuhunkin sijaishuoltoon

Esityksessä ehdotetaan muutosta lastensuojelulain 50 §:ään, jossa säädetään sijaishuoltopaikan valinnasta. Pykälään ehdotetussa lisäyksessä sijaishuolto järjestettäisiin laitoshuoltona vain, jos perhehoito tai muu sijaishuollon muoto ei ole lapsen edun mukaista riittävästi tuettuna. Tukipalvelut ovat kuitenkin tärkeitä myös laitoshoidossa olevalle lapselle ja nuorelle. Tästä syystä esitämme pykälään uutta, selkeämpää muotoilua.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että lakiehdotukset hyväksytään muutoin valiokunnan mietinnön mukaisina paitsi 1. lakiehdotuksen 50 § muutettuna seuraavasti:

Vastalauseen muutosehdotus

50 §

Sijaishuoltopaikan valinta

Sijaishuoltopaikan valinnassa tulee kiinnittää erityistä huomiota huostaanoton perusteisiin ja lapsen tarpeisiin sekä lapsen sisarusuhteiden ja muiden läheisten ihmissuhteiden ylläpitämiseen ja hoidon jatkuvuuteen. Lisäksi tulee mahdollisuuksien mukaan ottaa huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen sekä uskonnollinen tausta. *Lapsen sijaishuolto on järjestettävä riittävien tukitoimien avulla. Laitoshuoltoa on järjestettävä, jos lapsen sijaishuoltoa ei voida järjestää lapsen edun mukaisesti (poist.) perhehoidossa tai muualla.*

Helsingissä 22 päivänä helmikuuta 2011

Anneli Kiljunen /sd
 Satu Taiveaho /sd
 Maria Guzenina-Richardson /sd